

Luiz Renison

„Ljuuubav je veoma
pantaloničasta stvar...“

Fanta nove ispovesti Džordžije Nikolson

Preveo
Zoran Ilić

■ Laguna ■

Naslov originala

Louise Rennison

'LUUURVE IS A MANY TROUSERED THING...'

Fab new confessions of Georgia Nicolson

Copyright © Louise Rennison 2006

Translation Copyright © translated under licence
from HarperCollins Publishers Ltd 2008 za srpsko
izdanje, LAGUNA

S puno ljuuubavi svima, kao i obično. Ne kažem da
ste mi dosadili, ni da ste svi obični, verujte mi, niste.
U svakom slučaju, možemo li da počnemo?

p. s. Hvala i zaboga gospodinu Urrrrru.

Poruka od Džordžije

Najdraži moji internacionalni i čudečanstveno ortakinjasti ortaćići,

Da, ponovo sam dala sve od sebe (opaa), i pred vama se nalazi „Ljuuubav je veoma pantaloničasta stvar“. I, verujte mi, jeste.

Htela sam knjigu da nazovem „Pantalonozmikijađa!“, ali su odrasli rekli da je to suviše nepristojno. Imala sam iste probleme sa „I onda mi otpadne i ostade u ruci“. „Odrasli“ iz Hamburgeričaste zemlje su takođe rekli da je suviše nepristojno.

Pitala sam ih: „Kako to mislite? Hoćete da kažete da to možda ima nekakve veze sa pantalonozmikijevim prikačcima?“

A oni su rekli: „Da.“

A ja ću: „Ali ako vam to otpadne u ruci, to onda ne bi bio humorističan dnevnik, već bi to bila knjiga iz medicine.“ Međutim, ljudi su nedokazani.

Pa, vidite koliko veoma veoma smorno to sve ume da bude. Ipak, ja sam se ponovo potrudila, ležeći u krevetu ispunjenom bolom, samo zato što vas sve toliko voolim.

Puno poljubaca, ali ne na lezbejski način,

Džordžija

xxx

p. s. Takođe ćete primetiti da je Džes u registar ljubljenja ubacila virtuelno maženje gornjeg dela tela. Tipično za ono što moram da trpim.

p. p. s. Ako i vi imate neku Džes u svom životu, POJEDITE JE – to je jedina razumna stvar koju možete učiniti.

p. p. p. s. Iako sam veoma veoma umorna, primetila sam da ima ljudi koji nisu čitali moje prethodne dnevnike, pa me stalno zapitkuju nešto o Prvoj ekipi, registru ljubljenja, i plesu „disko pakao“. Za one veoma veoma lenje, dodala sam na kraju knjige neke spiskove.

Rrrroooooog!!

Subota, 6. jul

23.45

Beži, beži!!!

Zaduh, zaduh, zaduh.

I dupli zaduh.

Božjih mu modernih gaćerona i toge istog dezena, kako to da sam završila trčeci ulicama usred noći?

Reći ću vam kako. Čekate sto godina da dođe Seks Bog, a onda dvojica dođu u isto vreme. Ima li tu smisla? Ako je to sve deo božanskog plana Velikog B-a, mogu samo da kažem sledeće: „Uprosti to, Veliki B-e, jednostavno me pusti da konzumiram samo jednog Seksa Boga. A ako se ne zasitim, uzeću drugog. Hvala ti. Pozdrav Bebi Isusu.“

To je sve što imam da kažem. U sebi, naravno, pošto sam skoro mrtva jer pokušavam da trčim u čizmicama s visokim štiklama. Možda ću morati koji minut da prilegnem u nekom jarku.

23.50

Morala sam da se zaustavim i zavučem se u živu ogradu kraj parka. Tako mi je ponestalo daha. Uraaa, sedim u mraku kao neka zadihana voluharica u suknji.

Tri minuta kasnije

Zaduh, zaduh. Pa, evo kratkog rezimea večeri Devojke Voluharice:

Scena 1

Vrhunsko veče na nastupu Ukrućenih Dilana, uključujući i sjajni vikinški pakleni disko ples¹ u čast Rouzinog i Svenovog predstojećeg venčanja (pa, za jedno osamnaest godina) i Svenovog dolaska u krznenom šortsu.

Kao *pièce de kakoseonokaže*,² Masimo, njihov pevač i Bog Ljuuubavi o kome sam sanjala i za kim sam čeznula, zamolio me je da izađemo napolje i rekao: „Pa, *signorina* Džordžija, sada sam ti slobodan. Ako i dalje hoćeš da se zabavljamo?“

Ne zaboravite da je to rekao sa svojim bajno bajnim špagetičastim naglaskom. Gledajući u mene kao da sam Seksi Mačkica.

¹ Beleška za tupave – i to mislim s ljubavlju – vikinški pakleni disko ples ide ovako: korak ulevo, korak ulevo, šut levom nogom, šut levom nogom, ruka gore, zamah ulevo, zamah ulevo... i ROOOOOOOG!

² Franc.: *pièce de résistance* – glavno jelo. (Prim. prev.)

Scena 2

I u trenutku dok sam se nalazila u gradu Nesvestu i u istopljenim pantalonama, zaustavio se jedan auto i iz njega je izašao Robi, prvobitni Seks Bog.

Onaj koji me je ostavio i otišao u Kivičastu zemlju. Da se do kraja svog života ljubi s torbarima i sličnim životinjama.

Nije.

Scena 3

Posle kratke pauze, brzomisleći i nonšalantno reko: „Oh, zdravo, Robi, zaista izvini, moram da uhvatim voz, a vreme i morske mene nikoga ne čekaju.“ I odoh brzim koracima koji su se posle pretvorili u lagani kas. A zatim u lagani galop. A onda sam završila u živoj ogradi i tu je sve ovo počelo.

Kao zaključak, mogla bih da kažem sledeće: posle stogodišnjeg čekanja u redu u poslastičarnici ljuuubavi, slučajno sam kupila dva kolača.

I sad sedim u žbunju.

23.56

Oh, ima još veličanstvenih, veličanstvenih vesti. Sirovinčići vrebaju u parku. Verovatno pale sami sebe i vežbaju da budu seronje. Što i ne moraju da rade, pošto su već sjajni u tome.

Za minut će nanjušiti da sam tu i doći će da zevaju u mene. Sirovinčići imaju radar kojim na kilometar osete devojke.

Trideset sekundi kasnije

Mark Velika Usta (koji živi u mojoj ulici i s kim sam se jednom slučajno ljubila, a koji ima najveća usta poznata ljudskom rodu) banuo je iz mraka i video me zadihanu u živoj ogradi. Gledao mi je u cange, koje su se dizale i spuštale. Prestanite da se dižete i spuštate i vratite se u svoj preko-ramena-držač-kamena, cange jedne glupave!

Mark reče: „Devojke, vidim da vam je svima drago što me vidite.“

Zar nije odvratn? Ignorisa sam ga i ustala uz stav zvani dostojanstvo-u-svakom-trenutku. Kako sam ga okrnula, on reče: „Polako, dušo, zamalo da me nokautiraš.“

Ostali regruti-idioti su se do tada već nagurali uz njega, kikota se i davili od pljuga. Ipak, sa vedrije strane gledano, cigarete utiču na rast, tako da će uz malo sreće većina njih ostati na metar i dvadeset.

Mark Velika Usta reče: „Vidim, imaš Rog. Je l' to zbog mene?“

Da li je on poludeo? Da li on to hoće da kaže da me drma Rog za njim? Radije bih nabila glavu u kofu punu morskih puževa nego što bih ga pustila da mi se približi. Neverovatno mi je da se njegova ruka nekada našla na mojoj sisolini. I da je njegova ogromna gubica dotakla moje lice. Bljak. Ako ništa drugo, od njega me drma Antirog.

Nažalost, u tom trenutku sam shvatila činjenicu da je u pravu, da jesam imala rog. U stvari, rogove. Još sam na glavi imala vikinške bizonske rogove koje sam stavila zbog probe za Rouzin svadbeni ples.

Ipak, šta je toliko neobično u tome?

Pet minuta kasnije

U stvari, dosta toga, kada čovek bolje porazmisli.

Što neću učiniti.

Oh, duplo *merde*³ i *ordure*⁴ i sranje.

00.15

Ušla u svoju ulicu. Stopala mi otkidaju. U dnevnoj sobi još gori svetlo. Oh, neeee. To znači da su doživotno umno poremećeni (Muti i Fati) još budni. Moram ih po svaku cenu izbeći. Ne mogu da razgovaram s njima. Ne sada. Nikada više, ako se ja pitam.

Ušunjala sam se baš, baš tiho kroz vrata i gurnula rogove na skriveno mesto gde ih nikada niko neće naći (u korpu sa vešom za peglanje).

Aaahh. Bezbedan ulazak. Sada tiho, tiho uza stepenice, u svoju sobu. Tiho, tiho, kao mišić. Mišić-devojka otvara vratanča. Šššš. Šššš. Još malo, pa sam na sigurnom. Tiho u sobu, poput nečeg tihog na tabletama za tišinu. Ni traga ni glasa od Krznenih Čudovišta, tj. mojih mačaka, Angusa i njegovog zrikavog sina Gordona. Hvala bogu.

Kako sam otvorila vrata svoje sobe, pojavilo se Gordijevo lice, naglavačke, nekoliko centimetara od mojih šiški. Pogledala sam u njegove ludačke, zrikave oči. Zašto to radi – vrebala s vrha vrata kao neki šišmiš? Ispustio je čudan zvuk i liznuo mi lice svojim užasnim, hrapavim jezikom. Uspevala sam da ne vrisnem i da ne povratim.

³ Franc.: sranje. (Prim. prev.)

⁴ Franc.: đubre, izmet. (Prim. prev.)

00.25

Na mom krevetu se nalazi polupojedeni miš.

00.30

Oh bože, to znači da mi je Gordi liznuo lice pošto je izgric-kao mišju glavu. Skoro da mi je suđeno da me strefi Crna smrt.⁵ Nema ničeg boljeg od nekoliko gnojnih čireva kada imate problema s momcima.

Minut kasnije

Ođsunjala se u prizemlje da se otarasim mišića. Stavila sam ga na parče kartona. Kada kažem mišić, mislim na dva uveta i parče repa. Pretpostavljam da je to bilo suviše hrskavo za Gordijevu nežnu, ubilačku gubicu.

Kako sam krenula natrag stepenicama, Muti me iz dnevne sobe pozva: „Dži, jesi li to ti?“

Rekoh: „Ne“, i odoh na sprat da se ušuškam u svom krevetu ispunjenom bolom.

U krevetu, ispod čaršafa života

Minut kasnije

Ne mogu da se smaram da se sada svlačim, pošto sam puna zbunjizma.

Pet minuta kasnije

Ipak, bolje da se potrudim bar čizmice da skinem. Noge su mi verovatno skroz otekle od ludačkog trčanja i neću da mi ih opet hirurškim putem uklanjaju.

⁵ Vidi Džordžijin glosar. (Prim. prev.)

Mislim čizmice, ne noge.

U svakom slučaju, srž i srška je u tome da sam slučajno stekla dva Boga Ljuuubavi.

Možda nikada više ne zaspim.

Minut kasnije

Neću imati vremena da spavam ako imam dva momka, hi hi...

Zzzzzzzzzzzzzzzzzzz.

Nedelja, 17. jul

07.00

Probudila se iz sna u kome mi je doktor Kluni pregledao glavu i rekao: „Nikada ovako nešto nisam video! Njena glava je jedan ogroman čir!“ Na trenutak sam zaboravila da imam dva momka.

Pogledala sam se u ogledalu i nije bilo nikakvog ogromnog, gnojavog čira, tako da sam, hvala bogu, izbegla Crnu smrt od Gordijeve mišićaste užine. Mada mi se glava jeste rasprsnula, kada je kosa u pitanju. Možda ću morati da je ispeglam.

07.35

Ođsunjala se u prizemlje, napravila tost i skuvala čaj. Moram da održavam snagu.

Iz svake sobe se čuje hrkanje. Keva je naterala čaleta da spava u gostinskoj sobi zato što hrče, a ona to radi glasnije od njega! Mada, moram biti ljubazna: verovatno ima problema sa disanjem zbog težine svojih ogromnih cangi. Ako

meni toliko porastu kao i njoj, definitivno ću ih pokloniti u dobrotvorne svrhe.

Dan je lep. Ptice cvrkuću, pčele pevuše i vidim Angusa, krznatu Mašinu Ljuuubavi kako na jutarnjem suncu leškari sa Naomi. Zaljubljeni su jako jedno u drugo, ako se to gleda na osnovu količine lizanja duprupa.

Ponovo u krevetu, uz doručak

Pet minuta kasnije

Moram da konsultujem knjigu mudrizma.

Pet minuta kasnije

Ovaj fandango⁶ sa dva momka se ne pominje u Mutinoj knjizi *Kako naterati bilo kog kretena da se zaljubi u vas*.

Tri minuta kasnije

Možda će Robi i Masimo morati u zoru da izađu na dvoboj pesnicama i odluče ko će me dobiti. Ko zna kakva li su pravila ponašanja pri tom scenariju?

Minut kasnije

Jedno je sigurno. Na dvoboj neću pozvati Dejva Upiša, mog Savetnika za Rog i povremenog partnera za ljubljenje. On će samo misliti da je to upiš i početi da dobacuje nešto kao: „Masimo, udari ga tašnicom!“ ili „Ljubavi, pazi na kosu!“ U svakom slučaju, Dejv je poslednjih dana suviše zauzet da bi mi dao koji savet. Biće sa svojom „devojkom“. Pitam se do kog broja iz registra ljubljenja su oni stigli?

⁶ Vidi Džordžijin glosar. (Prim. prev.)

Mozgu, umukni! Ne želim da razmišljam o Dejvu – on je bivši partner za ljubljenje. I samo mi je ortak. Ima puno drugih stvari o kojima moram brinuti, samo mi još Dejv fali da mi uleće (opaa).

07.55

Ovo zaista znači da ću sve vreme morati da budem u stanju pripravnosti kada su lepota i glamur u pitanju. Jednog od mojih multimomaka možda toliko spopadne ljubljenizam, pa mi rano ujutru doleti na vrata. Moram biti pripremljena. Međutim, niko ne sme da zna. Moram odisati glamurom, ali na prirodan, upravo-sam-izašla-iz-kreveta način.

Paaaa, samo malo podloge, tanak sloj pudera, karminčić, maskara i samo malkice krejona. Što izgleda kao da imam malo nečeg egipćanskog u svojim genima.

Bar bih volela da je tako.

08.00

Sad, šta obući? Odeća za večer ili odeća za dan?

Šta biste vi obukli da vas je iznenada probudilo zvono na vratima, a ne znate ko je, ali pretpostavljate da bi to mogao biti Bog Ljuuubavi ili Seks Bog?

08.01

Svakako ne pidžamu sa Teletabisima, to je *le* činjenica.

08.06

Teksas-suknja i majica.

Da.

08.12

Bacila sam pogled kroz prozor. Nema ni Seks Boga ni Boga Ljuuubavi. U stvari, videla sam nešto sasvim suprotno, gospodina Od-preko-puta u njegovoj bašti, u kratkom šlafroku. Nadam se da neće u poznim godinama postati homoseksualista. Onda je izašla gospođa Od-preko-puta u masivnoj pidžami. Da li se to njoj iznad gornje usne naziru brkovi? Možda se to dešava na kraju kada se ljudi venčaju: zamene pol. Moj ćale će se svakako uskoro preobratiti, mada, s druge strane gledano, nijednom živom čoveku ne mogu izrasti cinge-cange kao kevine.

08.30

Zašto Džes nije zvala?

Čovek bi pomislio da je Radio Džes na iglama koliko želi da sazna šta mi se desilo, a i da mi ispriča šta se desilo posle mog odlaska sa koncerta. Pretpostavljam da ću jednostavno morati da sačekam dok se ona probudi, ili dok se probudi ostatak Prve ekipe, pa ću onda saznati šta se dešava. Moram biti čelično disciplinovana, po čemu sam svetski poznata.

08.35

To je to, ne mogu više da izdržim.

Išunjala se iz kuće. Neću da ostavljam poruku, zato što niko neće primetiti da me nema satima. Samo mi još fali unakrsno ispitivanje her Fatija. Ili da keva postane „zainteresovana“.

Ispred kuće

Angus i dalje leži na zidu na leđima, a Naomi mu liže lice, a sada je počela da mu liže i duprup. Kako je to odvratno. Mačja pornografija ovako rano ujutru.

A i oboje su prekriveni nečim što liči na bale.

Oh, zaboga pantalonomiloga, to nisu bale, to su punoglavci. Opustošili su novi akvapark gospodina i gospođe Komšije – normalnim ljudima poznat kao kofa sa odvratnim punoglavcima i muljem u njoj. Braća Tupsoni, inače poznati kao dosadne i beskorisne pudlice gospodina Komšije, bili su zaduženi za čuvanje akvaparka. Znači, Angus ih je samo malo izbubecao, saterao ih u njihovu kućicu, a onda imao čitavu noć pred sobom da se praćaka u kofi koliko mu duša ište.

Komšije će apsolutno popizdeti; oni to uvek urade i povodom najmanje sitnice. Gospodin Komšija je tokom prošle godine bio na ivici nerv sloma i ovo bi moglo da ga prebaci preko te ivice, na onaj svet. Šorts će mu verovatno eksplodirati od napetosti. Što nije loša stvar, samo da se ja slučajno ne nađem u blizini u tom trenutku, pa da budem izložena prizoru njegovog ogromnog dupeta.

Rekoh Angusu: „Taaaako si nevaljao, Anguse, i u velikoj si nevolji. To je činjenica. *Au revoir*,⁷ mrtvi mačjasti ortaku.“

Sigurna sam da je razumeo svaku reč koju sam izgovorila, zato što se nonšalantno uspravio i gurnuo Naomi sa zidića. Grub je prema svojim devojkama.

⁷ Franc.: do vidjenja. (Prim. prev.)

Naomi je skočila ponovo na zidić, izvila leđa i nakostrešila se, ispustivši onaj ludački vrisak koji ispuštaju burmanske mačke. Pljuvala je Angusa i teturala se napred-nazad. Stvarno, stvarno ludački.

Angus se uplašio. Pazi da nije. Kada mu je prišla dovoljno blizu, mlatnuo ju je šapom i ova je ponovo nestala sa zidića. Čovek mora da se nasmeje.

Mada, ne zadugo, jer pošto se izvaljao po travi ne bi li skinuo one punoglavce sa sebe, počeo je mene da napada.

Oh ne, ne danas, moj krznati prijatelju. Ne želim da čitav dan trčkara za mnom, nanosi okolo teške telesne povrede i jede sve što se kreće. Rekoh: „Anguse, sklanjaj se, ostaješ ovde. Sedi. Sedi.“

Čak sam mu i štap bacila da bih ga odvrtila, i on je jurnuo za njim, ali se onda vratio i počeo da me prati u stopu.

Potrčala sam.

On je potrčao.

Sakrila sam se iza zida.

Pomolio je glavu iznad zida.

Na kraju sam ga, da bi ukapirao, gađala kamenjem – neko je bilo prilično veliko.

Pet minuta kasnije

Ovo je beznadežno. Baš ga je briga što ga gađam kamenjem. Bezosećajno je hrabar.

Minut kasnije

Pokušava ustima da hvata kamenje.

Minut kasnije

Samo je nezatno ošamućen, jer ga je jedan pogodio u glavu.

U Džesinoj bašti

09.00

Ne vidi se da je Džes ustala. Zaveses su joj navučene. Dođavolski do đavola do đavola. Tako je lenja, drema u zemlji Gačeroniji. Ne želim da uznemirim matore ludake time što ću pozvoniti na vrata. Džesini K i Ć u celini su prihvatljiviji od većine, s obzirom na to da obezbeđuju hranu, a i Džesin ćale ne govori, ali i dalje tehnički spadaju u kategoriju maloumnoporemećenih.

Tri minuta kasnije

Kako da nateram Džes da ustane, a da ne zvonim na vrata?

Minut kasnije

Oh, tu smo! Postoje merdevine u šupi. Mogu iskoristiti veštine sa kursa za skaute (na koji nikada nisam išla, niti ću ići) i uz pomoć merdevina zapaliti malu vatru ne bih li ka njenom prozoru poslala dimne znake. Mozgu, umukni.

Pet minuta kasnije

Ovo mora da su dečje merdevine, pošto dosežu samo malo iznad prozora dnevne sobe. Morala bih da imam štule i orangutanske ruke da bih dohvatila Džesin prozor. Sranje i *merde*.

Dva minuta kasnije

Dok sam gledala nagore i pitala se kako da nateram ruke da mi porastu, nešto me je baš gadno ujelo za gležanj. Angus se takođe popeo na merdevine, gledao u mene i nestašno me grizao za noge. Jao, jebeno, jao.

Pružila sam ruku da ga zadavim i taman rekla: „Jebena krznata nakazo, ubiću te kada siđem...“, kada sam ugledala Džesinog ćaleta kako stoji na baštenskoj stazi s novinama u rukama, pušeci neupaljenu lulu. Gledao je u mene kao da sam Norma Normalović.

Rekoh: „Ah, da, samo sam... htela da vidim kako vam izgleda bašta odozgo. I da, da, zaista izgleda veoma, veoma fino. Puna stvari. Rastinja i tako toga.“

O čemu sam ja razmišljala?

Pet minuta kasnije

Džesin ćale je senzacionalno fin, ili poremećen, teško je reći koje od to dvoje. Pustio je Angusa da mu unese novine u kuću i čak izgleda nije imao ništa protiv kada mu ih je ovaj pojeo.

U Džesinoj sobi

Uspela sam da iskopam Džes iz njenih sova. Koliko plišanih sova može jedna osoba da sakupi? U njenom slučaju, odgovor glasi – PUNO. Šta je njoj? A i bila je veoma veoma razdražljiva kada sam je probudila poljupcem. Bilo je to samo u obraz, a čovek bi pomislio kao da su je napale horde lezbejki u kaubojskim odelima.

Gospode bože. Ujutru izgleda veoma čudno, a šiške su joj do maksimuma izvijene. Ličila je na preplašenu uholazu u džamki.

Rekoh: „Pa, pa? Šta se desilo?“

Pogledala je u mene i krenula s ranojutarnjim čačkanjem šiški. Što veoma nervira.

Reče: „Samo si pobegla kao budala.“

Rekoh: „Da, znam, bila sam tamo.“

„Da, to kažeš, ali nisi bila tamo, u tome je čitava stvar. I svi su se pitali: 'Šta radi Džordžija? Da li je poludela?' i tako to.“

„Džes, ako ti donesem šolju čaja i nešto da prezalogajiš, hoćeš li pokušati da budeš normalna i da mi ispričaš sve šta se desilo? U pitanju je život ili smrt. TVOJ život i TVOJA smrt.“

Deset minuta kasnije

Baš je fino biti ovako ušuškana u krevetu sa Džes i klopicom. Jedino što mislim da mi je u dupanderu kljun od neke sove.

Džes je mljackala i brbljala: „Pa, kao prvo, pošto si pobegla kao neka budala – uzgred, trčiš zaista nekako uvrnuto na tim visokim štiklama. Ličiš na Smrdu P. Grin kad igra hokej. Noge joj se tako grče i...“

Udarim je Snežnom sovom. Zamalo da se uguši od tosta.

Rekoh: „Džes, nastavi, imam još samo pedesetak godina života.“

„Pa, kao prvo, momci su uradili s Robijem ono što momci rade.“

„Šta momci rade?“

„Znaš, udaraju jedan drugog po ramenima, zdrave se i tako to.“

„Da.“

Džes nastavi: „Robi se pozdravljao sa dosta ljudi i Masimo je obukao jaknu. Ti si se u tom trenutku baš približavala parku; još smo mogli da te vidimo. Masimo je rekao Tomu: 'Pitala me je za rezultate iz fuce. Onda je pobjegla. Da li je ona normalna?'“

Ohmojbožanskibože. Rekoh Džes: „Šta je Tom rekao?“

„Pa, branio te, naravno.“

„Ja Baju veoma volim, kao što znaš, Džezi Spezi.“

„Da, rekao je da si prilično često normalna. Video te je i sam kako si normalna, jednom ili dvaput. Obično kada spavaš.“

Veličanstveno.

Izgleda da je Masimo, pošto sam ja odjurila „da uhvatim voz“, otišao kući s bendom i taman što je otišao, Kretenuša Lindzi je došla da ga potraži. Džes kaže da je njeno ne-čelo bilo potpuno naborano i ludačko i da su joj se umeci u kosi bacakali kao da imaju nerv slom. Onda je ugledala Robija i navalila na njega i oni su otišli zajedno.

Šta, šta???

Rekoh: „Kretenuša Lindzi je otišla sa Seks Bogom?“

„Pa, nekada su se zabavljali, zar ne?“

„Da, Džes, znam, srce mi je bilo slomljeno. Da li se sećaš?“

„Mislim, možda mu se ona i dalje sviđa. Ne znam, možda je potajno voli. Neki ljudi vole žgoljave devojke.“

„Džes, umukni.“

„Pa, samo kažem da se zbog udaljenosti srce razneži i tako to. Svako zlo ima...“

„Džes, to nije umuknuti, to je brbljanje i brbljanje o glupostima.“

Grickala je džejski dodžer⁸ poput Mudre žene iz šume. Stvarno, stvarno mi je došlo da joj ga nabijem u grlo, ali sam znala da će joj ako to uradim trebati milion godina da dođe do kraja priče, pa samo rekoh: „Džes, znaš kada si samo brbljala i brbljala o tome da će se 'možda desiti nešto dobro' i da ja uopšte nisam ni htela da idem na koncert, ali si me ti ubedila? Pa, da li si znala da će Robi tamo doći?“

„Pa, kao, mislila sam da hoće. Znala sam da se vraća kući zato što je zvao Toma i rekao da je rezervisao kartu. I da će stići na vreme za koncert.“

„Ali da li je rekao zašto se vraća kući?“

„Ovaj, ne, ne baš, ne.“

Oh neeeee. Izašla sam iz poslastičarnice ljuuubavi mi-sleći da sam slučajno kupila dva kolača i shvatila da sam možda uzela samo jedan. I da sam taj možda već pojela. U stvari, moguće je da sam ostala bez kolača.

Rekoh Džes: „Moramo sazvati vanredni sastanak Prve ekipe.“

„Pa, mislila sam da možda odem s Tomom do reke i...“

„Ne, Džes, loše si mislila.“

⁸ Engl.: *Jammie Dodger* – popularni britanski kolač napravljen od biskvit-testa i džema od šljiva ili malina. (Prim. prev.)

Park

Podne

Angus me i dalje prati u stopu kao inspektor Mors u krznom kaputu (ili na sve četiri).

Na ljuljaškama

Rouzi reče: „Nadam se da nisam džabe dolazila. Sven i ja smo nameravali da vežbamo veštačko disanje jedno na drugom u slučaju da se neko na našem venčanju zagrcne dok iz krčaga pije medovinu.“

Čak ni Prva ekipa u poslednje vreme nema osećaj za zajedništvo. Džes cvili o tome kako joj nedostaje Tom, Džuls hoće da ide i bleji dok Rolo igra fucu, Rouzi trtlja o Svenu – poluirvasu, polubudali – a Elen... pa, Elen je jednostavno Elen.

Pet minuta kasnije

Elen, Rouzi, Džuls, Mebs, Džes i ja smo sve na ljuljaškama i ljuljamo se. Ne napred-nazad kao normalni ljudi koji uživaju u parku, već postrance, tako da Sirovinčići ne mogu ništa da vide. Život nije lak. Sirovinčići su u žbunju i posmatraju nas. Misle da ne znamo da su oni tamo; baš jadno. Toliko su bučni, stalno se o nešto saplicu i biju se međusobno.

Pet minuta kasnije

Sada Sirovinčići leže na zemlji, nadajući se da će nam možda videti nešto ispod sukanja. Vidim kako buljavim očima trepću ispod grana. Ako nam slučajno i vide gaće-

rone, pomisliće da to radimo namerno ne bismo li ih privukle. Gospode blagi bože.

Minut kasnije

Baš u tom trenutku naiđe jedan pekinezer vukući za sobom svoj povodac, a iza njega je bio Angus. Oh ne. Voli pekinezere. PUNO. Nadam se da ovaj ume brzo da trči.

U svakom slučaju, nemam vremena o svemu da brinem. Ako će nesmotreni ljudi da puštaju svoje malene pse da sami tumaraju parkom, onda sami traže nevolju. Ovo je svet u kome mačke jedu pse.

Dvađeset minuta kasnije

Opšte mišljenje ekipe jeste da bi ja trebalo da kuliram sve dok ne saznam šta se zaista dešava. Mada, zaista ne znam kako Elen zamišlja kuliranje. Skroz se pogubila pokušavajući da opiše kako joj je Dejv Upiš na koncertu Ukrućenih Dilana rekao laku noć. Po svemu sudeći, a to znam zato što sam do sada čula zilion puta: „Ovaj, pa... onda je on, pa... i ne znam na šta je mislio, ali onda, pa, samo je rekao... samo mi je rekao... rekao je...“

Viknuh: „ŠTA? Šta, Elen, nebesa mu? ŠTA, ŠTA je rekao?“

A nisam htela ni da saznam; želela sam samo da saznam šta se desilo posle mog odlaska, šta su ljudi rekli za mene i tako to. Ali znate kakvi su ljudi, samo ja, ja, ja pa ja.

Elen se još više pogubila. Gospode blagi bože. „Rekao je: 'Pa, laku noć, Elen, nemoj nikada da jedeš nešto što je veće od tvoje glave.“

Nisam znala šta da kažem.
Niko nije znao.

Petnaest minuta kasnije

U svakom slučaju, srž i srška je u tome da od Prve ekipe nema koristi i da nisam saznala ništa više no što sam već znala. Izgleda da su me sve videle kako sam odjurila kao neki umobolnik (da uhvatim voz), a onda su opušteno otišle kući. Beskorisne.

Ipak, odlučila sam da im oprostim. Na kraju krajeva, one su mi najnajbolje ortakinje.

A ako im ne oprostim, onda nikada neću ništa saznati. A i nikada neću više izaći pa ću ostati u kući sa svojim roditeljima. Pa, zauzevši odlučan stav, rekoh ekipi: „Ne bih li donela pravu i iskrenu odluku o moouumcima, moram da saznam kakve su namere potencijalnih ljubljenika.“

Elen reče: „Ovaj, ko su oni? Mislim ko, šta, šta je ljubljenik?“

„Elen, ne prekidaj, potencijalni ljubljenici su Masimo i Robi. Masimo je rekao da je sam i za mene slobodan, ali s druge strane gledano, nije potrčao za mnom da me zaustavi da ne odem na voz. A Robi je imao samo vremena da se pozdravi, a nedugo zatim je otišao sa Kretenušom Lindzi. Paaaa, da li je Robi došao na koncert da se vidi sa mnom ili samo hoće da mi bude drug? Zašto se vratio kući?“

Rouzi reče: „Neko mora u ilegalu i da suptilno sazna kakve su Robijeve namere. Da zamolim Svena? Mogao bi da obuče zvoncare da bi se zakamuflirao.“

Rekoh: „Ne.“

Džuls reče: „A da zamolimo Dejva Upiša da on sazna?“

Elen samo što ne pade u nesvest od zadovoljstva. „Oh, da, pa, mislim, mogla bih, pa, možda bih mogla, kao, da odem s njim ili tako nešto. Da mu budem, kao, asistent? Ali možda bi to, kao, bilo suviše napadno ili tako nešto. Šta vi mislite... ili tako nešto?“

Rekoh: „Ne, Elen, to mora da bude u toku ove godine, stvarno.“

Džes je odlutala u zemlju Džesiliju. Čačkala je šiške i znala sam da je razmišljala o Tomu i voluharicama.

Rekoh: „Zar ovde ne postoji neko ko baš dobro pozna je Robijevog brata, da tako formulišemo, i ko bi mogao na suptilan i nonšalantan način nešto da sazna? Je l' tako, Džes?“

Džes podiže pogled k meni kao neki pas kada čuje svoje ime. „Kako to misliš? Šta hoćeš da uradim?“

„Hoću da saznaš nešto o Robiju tako što ćeš Tomu postaviti nekoliko suptilnih pitanja.“

Džes reče: „Oh, okej. Možemo li sada da idemo?“

„Džes, ključna reč ovde je 'suptilno'. Suptilno. Džes, možeš li to da izgovoriš?“

Džes se odmah naćušila. „Džordžija, umem ja da budem suptilna.“

„Pogrešan odgovor.“

U krevetu

Apsolutno sam puna iscrpizma. Zar je toliko teško biti suptilan? Satima smo pripremale Džes. Bilo je to kao da lemingu oblačite suknju.

Kao prvo, probali smo na njen način. Što je uvek pogrešno po mom skromnom (ali ispravnom) mišljenju. Njena

ideja suptilnosti u suštini znači da kaže: „Da li se Robiju sviđa Džordžija? Ili je normalan?“

Morala sam da upotrebim dovitljivizam ne bih li na kraju naterala Džes da uradi ono što želim. Rekoh: „Imam ideju. Džes, znaš koliko si bila dobra kad si glumila ledi Makbeskorisnu i tako to?“

Džes reče: „Da, tu sam u stvari dala dosta sebe. Sećaš li se onog dela kada sam imala bodež i...“

Oh, ne, proći će tri miliona godina dok ona bude oživljavala uspomene na svoje velike momente u školskoj predstavi.

Prekinuh je tako što sam je jako zagrlila da sam joj glavu nabila sebi ispod pazuha i rekoh: „Da, da, sad, ovo je moja ideja.“

Zamolila sam je da odglumi ono što će uraditi, u improvizovanoj sceni, kao u pozorišnom komadu. Voli takve stvari pošto je ona takva dupeuvlakača kod nastavnika.

Rouzi se dobrovoljno javila da bude Tom. Reče: „Imam noge za tu ulogu.“

Uzgred, malo me je zabrinulo kada je iz svog rančića izvukla veštačku bradu. Rekla sam joj to. Rekoh: „Rouzi, da li ti sve vreme sa sobom nosiš bradu?“

A ona reče: „Pa, nikad se ne zna.“

Buduća vikinška nevesta je sve luđa i luđa. Definitivno ulazimo u Dolinu bolesnih.

U svakom slučaju, Džes se prenemagala kao neko prenemagalo, zagrevala se, zabacivala šiške pred Tomom (iliti Rouzi sa bradom, kako ga poznajemo). Bilo je neverovatno iritantno. Bila sam na ivici između superuzrujanosti i nerv sloma. Rekoh: „Džes, dupeta mu, šta to radiš?“

A onda reče ljutito: „Ulazim u lik.“

Rekoh: „Ali ti glumiš sebe.“

Ona me pogleda kao da sam joj ispala iz nosa. „Tražim unutrašnju sebe.“

Gospode blagi bože. Njeno „unutrašnje ja“ će ispasti sova.

Na kraju je bila spremna, pa je šiparički prišla uz Rouzi i procvrkutala: „Oh, Tome, našla sam dole u šumi između voluharice.“

Tom/Rouzi reče (sa francuskim naglaskom, ne znam iz kog razloga – mora da je brada bila u pitanju): „Ah, jesi li, moja malaa mačkice? Da li bi volela da, kako vi to kažete... poljubiš moju bradu?“

Morala sam ovo da prekinem. Bilo je kao da gledate neki perverzni film, nešto kao *Dva ludaka u zemlji Bradolezbiji*. Rekoh: „Hoćete li preći na stvar?“

Džes se, kao što sam i pretpostavila, odmah naćušila zbog najmanje sitnice, pa reče: „Samo sam se opuštala, a i u svakom slučaju ovo je glupo, vežbati da budem suptilna. Ja umem da budem suptilna.“

Rekoh: „Pa, zašto onda ne BUDEŠ suptilna?“

Uputila mi je najgori mogući pogled, ali je na kraju počela iz početka pošto joj je Mebs dala jedan midžit džem. Džes reče Rouzi, koja je sada imala i lulu: „Tomice-momice?“

„Oui.“⁹

„Pa, nešto sam, znaš, razmišljala o Robiju. Fino je što se vratio, zar ne?“

⁹ Franc.: da. (Prim. prev.)